09/01/2019

Συνάντηση Αναγνωστών και Ιεροπαίδων της Ι.Μητροπόλεως Βεροίας

/ Νέοι και Εκκλησία

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων την Δευτέρα 7 Ιανουαρίου 2019 δέχτηκε στους χώρους της Ιεράς Μονής Παναγίας Δοβρά στη Βέροια τους αναγνώστες και ιερόπαιδες της Ιεράς Μητροπόλεως μας και ομίλησε στους νέους για την σημαντικότητα της διακονίας τους στα αναλόγια των ενοριών αλλά και στα ιερά βήματα των ναών.

Εν συνεχεία παρατέθηκε τράπεζα και η κοπή της καθιερωμένης βασιλόπιτας.

Η ομιλία του Σεβασμιωτάτου :

Ὅπως κάθε χρόνο ἔτσι καί φέτος ἡ ἀρχή τοῦνέου χρόνου μᾶς δίδει τήν εὐκαιρία αὐτή τῆς ἐπικοινω-νίας καί τῆς μεταξύ μας στενότε-ρης γνωριμίας ἀλλά καί ἀνταλ-λαγῆς εὐχῶν γιά τή νέα χρο--νιά καί σκέψεων γιά τή δια-κονία σας.

Μέ πολλή, λοιπόν, χαρά καί πολ-λή ἀγάπη σᾶς ὑποδέχομαι ὅλους σήμερα,

μικρότερους καί μεγαλύ-τε-ρους, κάτω ἀπό τή φιλόξενη σκέπη τῆς Παναγίας μας, σέ ἕναν χῶρο πού εἶναι σέ ὅλους σας γνω-στός καί οἰκεῖος.

Σήμερα ὅμως βρί--σκεσθε ἐδῶγιά τήν καθιερω-μένη ἀπό χρόνια συνά-ντηση τῶν ἀναγνωστῶν καί ἱεροπαίδων τῆς Ἱερᾶς μας Μητρο-πόλεως μέ τήν εὐκαιρία καί τῆς κοπῆς τῆς Ἁγιο-βασιλόπιττας γιά τό νέο ἔτος 2019.

Ἡ Ἱερά Μητρόπολή μας ἀποφά-σισε νά ἀφιερώσει τό νέο ἔτος, τό ὁποῖο εἶναι ἕνα ἐπετειακό ἔτος, καθώς φέτος συμπληρώνονται 25 χρόνια ἀπό τήν καθιέρωση τῶν Παυλείων, στούς συνεργάτες τοῦἀποστόλου Παύλου. Ὅλοι, ἀσφα-λῶς, γνωρίζετε ὅτι ὁἀπόστολος Παῦλος στίς ἀποστολικές του πε-ρι-ο-δεῖες εἶχε συνεργάτες, ἀνθρώ-πους πού εἴτε γνώρισαν ἀπό τόν ἴδιο τόν Χριστό καί τό εὐαγγέλιο εἴτε ἦταν ἤδη χριστιανοί, καί οἱὁποῖοι τοῦσυμπαρίσταντο στό ἔρ-γο του. Κάποιοι ἀπό αὐτούς τόν ἀκολουθοῦσαν καί στίς περιοδεῖες του ἤδιατηροῦσαν ἐπαφή μαζί του, ὅταν ἔφευγε ἀπό τίς πόλεις τους, καί προσπαθοῦσαν νά στηρί-ζουν μέ διαφόρους τρόπους τή διακονία του.

Μερικούςἀπό αὐτούς ἀναφέρει ὀνομαστικά ὁπρωτοκορυφαῖος ἀπό-στολος Παῦ-λος στίς ἐπιστολές του, ἐνῶτά ὀνόματα κά-ποιων ἄλ-λων τά γνω-ρίζουμε ἀπό τίς Πρά-ξεις τῶν Ἀπο-στόλων, στίς ὁποῖες ὁεὐαγγελι-στής Λουκᾶς, συνεργάτης καί αὐ-τός ἀγαπητός τοῦἀποστό-λου Παύ-λου, τά μνημονεύει. Ἀνά-μεσα σέ αὐ-τούς εἶναι ὁΣίλας, ὁΚάρ-πος, ὁὈνή-σιμος, πού συνδέ-θη-καν μέ τή Βέροια, δύο ἀπό αὐ-τούς, ὁΚάρπος καί ὁὈνήσιμος, ποίμαναν μάλιστα τήν τοπική μας Ἐκκλη-σία, τήν ὁποία ἵδρυσε ὁἀπόστολος Παῦλος, ἀλλά καί ὁΣωσίπατρος, πού κατα-γόταν ἀπό τή Βέροια καί ἀκολού-θησε τόν ἀπόστολο Παῦλο καί ἐρ-γάσθηκε κοντά του μέ ἀφοσίωση καί αὐτα-πάρνηση, ὥστε ὁἀπό-στο-λος νά τόν ἀναφέρει τιμητικά στήν πρός Ρωμαίους ἐπιστολή του καί νά τόν ὀνομάζει «συγγενῆ» του.

Καίἀκόμη συνεργάτης του ἦταν καί ὁἀπό-στολος Τιμόθεος, τόν ὁποῖο ὁἀπό-στολος Παῦλος δέν ἀνα-φέρει μό-νο, ἀλλά τοῦἀπευ-θύνει καί δύο ἐπιστολές, στίς ὁποῖες περιγράφει τή γνωριμία τους, ὑπενθυμίζοντας τόν μακρο-χρόνιο σύνδεσμό τους καί δεί-χνοντας τήν ἀγάπη πού ἔτρεφε πρός τό πρόσω-πό του.

ὋΤιμόθεος εἶναι ὁμόνος συνερ-γά-της του, τόν ὁποῖο γνώρισε ὁἀπό-στολος ἀπό παιδί κατά τήν ἐπί--σκεψή του στά Λύστρα τῆς Λυ-κα-ο-νίας, στή Μικρά Ἀσία, κατά τήν πρώτη ἐκκλησιαστική του πε-ριοδεία. Μέ τό κήρυγμά του κέρ-δι-σε πρῶτα τή γιαγιά του, τή Λωίδα, καί στή συνέχεια τή μητέρα του Εὐνίκη. Ἔτσι ἔγινε καί ὁἴδιος ἀπό μικρός χριστιανός.

Παρά τή νεαρή του ἡλικία ὁΤι-μόθεος ἔδειξε θερμό ζῆλο, πίστη καί ἀφοσίωση στόν Θεό. Γι᾽αὐτό καί ὁἀπόστολος Παῦλος τόν πῆρε μαζί του στή δεύτερη περιοδεία

του, στή Νεάπολη, τούς Φιλίππους καί τή Βέροια, καί τόν ἄφησε ἐδῶμαζί μέ τόν Σίλα, γιά νά στηρίξουν τούς νέους πιστούς, ἐνῶστή συ-νέ-χεια συναντήθηκαν καί πάλι στήν Ἀθήνα. Συνόδευσε ἀκόμη τόν ἀπό-στολο Παῦλο καί στίς πε-ρι-ο-δεῖες πού ἀκολούθησαν καί συν-δέ-θηκαν τόσο στενά, ὥστε νά εἶναι ἕνας ἀπό τούς πιό στενούς καί ἀγαπη-τούς συνεργάτες του, στόνὁποῖο ἀνέθεσε ἀργότερα καί τή διαποί-μαν-ση τῶν χριστιανῶν τῆς Ἐφέ-σου, χειροτονώντας τον ἐπίσκοπό της.

Καθώς, λοιπόν, εἶστε καί σεῖς, κατά μία ἔννοια, συνεργάτες τοῦἀπο-στόλου Παύλου, ἀφοῦἐργά-ζε-σθε στήν τοπική μας Ἐκκλησία, τήν ὁποία ἐκεῖνος ἵδρυσε, καί δια-κο-νεῖτε τίς ἀνάγκες της, θά ἤθελα σήμερα νά σταθοῦμε στίς δύο αὐτές ἐπι-στολές πρός τόν Τιμόθεο καί νά δοῦμε τί λέει ὁπρωτο-κορυ-φαῖ-ος ἀπόστολος στόν μαθητή καί συνεργάτη του.

Μπορεῖ, βεβαίως, οἱἐπιστολές νά ἀπευθύνονται στόν Τιμόθεο, ὅταν ἦταν ἤδη ἐπί-σκοπος, ἀλλά ἦταν ἀκόμη νέος στήν ἡλικία, ὅπως μαρτυρεῖὁἴδι-ος ὁἀπόστολος Παῦ-λος, καί ἔτσι τοῦδίδει πατρικές συμ-βουλές πού εἶναι ὠφέλιμες πνευματικά γιά ὅλους μας.

Ἄς δοῦμε, λοιπόν, κάποιες ἀπό αὐτές, τίς ὁποῖες ἐπαναλαμβάνει καί σέ σᾶς σήμερα, τούς ἀναγνῶ-στες καί τούς ἱερόπαιδες τῆς Ἱερᾶς μας Μητροπόλεως.

Ἠπρώτη εἶναι ἡκαλλιέργεια τῆς εὐσεβείας. «Γύμναζε σεαυτόν πρός εὐσέβειαν», συστήνει ὁἀπόστολος Παῦλος. Ἄσκησε, δηλαδή, τόν ἑαυ--τό σου στήν εὐσέβεια, στόν σε-βα-σμό τῶν θείων καί ἱερῶν στοι-χείων τῆς πίστεως, στόν Θεό, στήν Ἐκκλησία, στά ἱερά μυστή-ρια, στόν τρόπο τῆς καθημερινῆς σου ἀναστροφῆς. Διότι, συνεχίζει ὁἀπό--στολος Παῦλος, «ἡσωματική γυ-μνασία πρός ὀλίγον ἐστίν ὠφέ-λιμος, ἡδέ εὐσέβεια πρός πάντα ὠφέλιμος ἐστιν».

Ἠἄσκηση τοῦσώματος, λέγει, εἶναι ὠφέλιμη γιά μικρό χρονικό διάστημα καί γιά λίγα πράγματα, ἐνῶἡεὐσέβεια εἶναι πάντοτε χρή-σιμη καί ὠφέ-λιμη.

Τί σημαίνει ὅμως αὐτό; Σημαίνει ὅτι δέν ἀρκεῖνά περιοριζόμεθα στήν εὐσέβεια μέ τήν ὁποία ξεκι-νή--σαμε τή διακονία μας. Ὁκαθέ-νας ἀπό σᾶς ἔχει ἀσφαλῶς μία ἔμ-φυτη εὐσέβεια, τήν ὁποία τοῦἐνε-φύσησε ἡοἰκογένειά του, οἰγο-νεῖς του, καί ἦταν αὐτή ἡὁποία ὁδή-γησε τά βήματά σας ἀπό μικρά παιδιά εἴτε στό ἱερό ἀναλόγιο εἴτε στό ἱερό Βῆμα ὡς βοηθούς καί συμ-παραστάτες τῶν ἱερέων μας. Αὐτή ἡεὐσέβεια εἶναι καλή καί ἐπαινετή καί ὠφέλιμη, γιατί σᾶς εἰσήγαγε σέ μία ἱερή διακονία, ἡὁποία λειτουργεῖκαί ὡς προστα-τευτική ἀσπίδα ἀπό πειρασμούς καί προκλήσεις πού συναντοῦν τά παιδιά καί οἰνέοι τῆς ἡλικίας σας πού βρίσκονται μακριά ἀπό τήν Ἐκκλησία καί τή διακονία της.

Ὅμως, λέει ὁἀπόστολος Παῦλος, αὐτή τήν εὐσέβεια πού εἶχες ὡς παι-δί, πού

εἴχατε ὡς παιδιά, πρέ-πει νά τήν ἐξασκεῖτε, πρέπει νά τήν καλλιεργεῖτε, πρέπει νά τήν μετατρέπετε σέ ἐνσυνείδητη καί οὐ-σιαστική εὐσέβεια, καθώς μεγα-λώ-νετε, καθώς γνωρίζετε καί κα-τανοεῖτε περισσότερα, καθώς ζεῖτε περισσότερα, διακονώντας μέσα στό ἱερό Βῆμα ἤτό ἱερό ἀναλόγιο, καθώς συμμετέχετε ἐνεργά στή λει--τουργική ζωή τῆς Ἐκκλησίας μας.

Χρειάζεταιἄσκηση ἠεὐσέβεια, γιατί ἠέξοικείωση μέ τό ἱερό Βῆ-μα καί τή διακονία σέ αὐτό ἥμέ τό ἱερό ἀναλόγιο μετατρέπεται συχνά σέ συνήθεια καί ἀτονεῖ. Καί ἔτσι, ἐνῶξεκινοῦμε μέ ζῆλο καί καλή διάθεση, στή συνέχεια, ἀντί νά ζοῦ--με ὅλο καί περισσότερο, ὅλο καί βαθύτερα τή θεία λατρεία, συμμετέχουμε μηχανικά, προσέ-χου--με ἄλλα πράγματα, ξεχνοῦμε ὅτι ἠδιακονία μας εἶναι διακονία τοῦΘεοῦ, εἶναι προσευχή, καί ἀντί νά ὠφελούμεθα ἀπό αὐτή καί νά προαγόμεθα πνευματικά, καταλή-γει νά εἶναι ἁπλῶς μία εὐκαιρία συναντήσεως μέ τούς φίλους μας ἥμία, θά ἔλεγα, παράσταση, στήν ὁποία συμμετέχουμε χωρίς νά αἰ-σθανόμεθα καί νά ζοῦμε κάτι πνευ-ματικό μέσα μας. Κάτι τέτοιο ὅμως καθιστᾶτή διακονία μας χω-ρίς πνευματικό περιεχόμενο καί ἐμᾶς ἀκατάλληλους διακόνους τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀντίθετα ἠκαλλιέργεια τῆς εὐ-σε--βείας δέν ὠφελεῖμόνο ἐσᾶς πού διακονεῖτε, ἀλλά καί τούς ἄλλους πιστούς πού σᾶς βλέπουν καί πα-ρα-τηροῦν τήν εὐσέβεια καί τήν εὐ-λάβεια μέ τήν ὁποία διακονεῖτε, ἀλλά καί τόν τρόπο μέ τόν ὁποῖο ζεῖτε καί ἀναστρέφεστε καί στήν ὑπόλοιπη ζωή σας.

Αὐτό, ἄλλωστε, συστήνει καί ὁἀπόστολος Παῦλος στόν μαθητή του Τιμόθεο, προτρέποντάς τον: «Μηδείς σου τῆς νεότητος κατα-φρο-νείτω, ἀλλά τύπος γίνου τῶν πιστῶν, ἐν λόγῳ, ἐν ἀναστροφῇ, ἐν ἀγάπῃ, ἐν πίστει, ἐν ἁγνείᾳ». Κανένας, λέει ὁπρωτοκορυφαῖος ἀπόστολος, νά μήν σέ καταφρονεῖ, ἐπειδή εἶσαι νέος στήν ἡλικία, κα-νείς δέν θά πρέπει νά μήν σοῦδί-δει σημασία, ἐπειδή εἶσαι μικρός, ἀλλά θά πρέπει νά εἶσαι παράδειγ-μα γιά τούς πιστούς στά λόγια, στή συμπεριφορά, στήν ἀγάπη, στήν πίστη, στήν ἁγνότητα.

Ἠπροτροπή αὐτή ἰσχύει καί γιά σᾶς, γιατί εἶστε νέοι, εἶστε παιδιά, ἀλλά παρά τή νεαρή σας ἡλικία, ἠδιακονία σας στήν Ἐκκλησία σᾶς κάνει νά ξεχωρίζετε στήν ἐνορία σας, στή γειτονιά σας, στό σχολεῖο σας, στήν τοπική κοινωνία.

Ἠσυμ-περιφορά σας, ὁτρόπος μέ τόν ὁποῖο διακονεῖτε, ζεῖτε, μιλᾶ-τε καί φέρεστε, θά πρέπει νά εἶναι ἀνά-λο-γα μέ τή διακονία σας, θά πρέ-πει νά τιμοῦν αὐτό τό ὁποῖο κά--νετε, αὐτό τό ὁποῖο σᾶς ἔχει ἐμπι-στευθεῖἠἘκκλησία μας.

Δένἔχει σημασία, ἐάν εἶστε παι-διά, ἔφηβοι, νέοι, μπορεῖτε καί ἐσεῖς νά εἶστε μέ τή ζωή σας, μέ τήν παρουσία σας, μέ τά λόγια σας, πρότυπο γιά τούς συνομιλήκους

σας ἀλλά ἀκόμη καί γιά τούς με-γαλύτερουςἀπό σᾶς. Θά πρέπει νά δείχνετε μέ τή ζωή σας ὅτι ἡδια-κονία σας στό ἱερό Βῆμα ἤστό ἱε-ρό ἀναλόγιο εἶναι ἔκφραση τῆς πίστε-ώς σας στόν Θεό, εἶναι καρ-πός τῆς ἀγάπης σας, εἶναι ἀπόρ-ροια τῆς ἐπιθυμίας νά ζεῖτε μέ κα-θαρότητα καί ἀγνότητα ψυχῆς καί σώματος. Καί ὅταν ἡζωή σας εἶναι ἐναρμονισμένη μέ τή διακο-νία σας, ὅταν δέν δείχνετε διαφο-ρε-τικό πρόσωπο καί διαφορετική συμ-περιφορά στήν καθημερινότη-τά σας ἀπό ὅ,τι μέσα στόν ναό, τό-τε θά γίνεσθε, ὅπως λέγει ὁἀπό-στο-λος, πρότυπα γιά τούς ἀνθρώ-πους καί κανείς δέν θά μπορεῖνά σᾶς περιφρονήσει, γιατί εἶστε μι-κροί στήν ἡλικία, γιατί εἶστε παι-διά καί νέοι.

Ὅλα αὐτά βέβαια δέν εἶναι εὔ-κο-λα. Χρειάζονται προσπάθεια καί ἀγώνα. Γι᾽αὐτό καί ὁἀπόστολος Παῦλος συστήνει καί σέ σᾶς, ὅπως καί στόν μαθητή του Τιμόθεο, τόν πνευματικό ἀγώνα. «Ἀγωνίζου», τοῦλέει, «τόν καλόν ἀγῶνα τῆς πίστεως».

Ποιός εἶναι αὐτός ὁἀγώνας; Δέν εἶναι μόνο ὁἀγώνας τῆς ὁμολο-γί-ας τῆς πίστεως ἤτοῦμαρτυρίου πού δίδει ὁἴδιος ὁἀπόστολος Παῦ-λος καί γιά τόν ὁποῖο προετοι-μάζει καί τόν μαθητή του. Εἶναι καί ὁπροσωπικός ἀγώνας, τόν ὁποῖο ὀφείλει νά κάνει ὁκάθε ἄν-θρωπος, ὁκάθε πιστός μέσα του, μέσα στήν ψυχή του, νά κάνει μέ τόν ἑαυτό του, ὥστε νά προ-άγεται πνευματικά, νά προσεγγίζει περισ-σό-τερο τόν Θεό καί νά τόν ἔχει ὅλο καί περισσότερο «κατοι-κοῦ-ντα καί μένοντα» στήν ψυχή του. Εἶναι αὐτός τοῦὁποίου τά συστα-τικά προσδιορίζει ὁἀπόστο-λος Παῦ-λος συστήνοντας στόν ἀπό-στο-λο Τιμόθεο: «δίωκε δέ δι-και-ο-σύνην, εὐσέβειαν, πίστιν, ἀγά-πην, ὑπομονήν, πραότητα».

Αὐτοί εἶναι οἱστόχοι τοῦἀγῶνος κάθε πιστοῦ. Αὐτοί πρέπει νά εἶναι καί οἱστόχοι τοῦδικοῦσας «κα-λοῦἀγῶνος τῆς πίστεως». Θά πρέ-πει, δηλαδή, νά ἀγωνίζεσθε γιά νά αὐξήσετε μέσα σας τήν πίστη, τήνἀγάπη στόν Θεό καί στούς ἀνθρώ-πους, τήν ὑπομονή καί τήν πραό-τη-τα, ὅσο δύσκολα καί ἄν σᾶς φαί-νονται αὐτά. Γιατί κάποια ἀπό αὐ-τά, ὅπως ἡὑπομονή καί ἡπραό-τη-τα, ἔρχονται συχνά σέ ἀντίθεση μέ τήν ὁρμή τῆς νεότητος, μέ τή σπου-δή καί τήν ταχύτητα πού χα-ρα-κτη-ρίζει τούς νέους, τά ὁποῖα ὅμως ἔχουν ὡς συνέπεια πολλές φο-ρές τίς διαφωνίες καί τίς συγ-κρού--σεις μέ τούς ἄλλους ἀνθρώ-πους, εἴτε αὐτοί εἶναι οἰγονεῖς, εἴτε εἶναι οἰφίλοι, εἴτε εἶναι ἄλ-λοι ἄνθρωποι γύρω μας, καί δημι-ουργοῦν προβλήματα στίς σχέσεις μας καί δίδουν ἄσχημα δείγματα τοῦχαρακτήρα σας καί δέν σᾶς βοη-θοῦν στήν πορεία τῆς πνευμα-τικῆς σας ζωῆς καί τή διακονία σας στήν Ἐκκλησία.

Γι᾽αὐτό καί θά πρέπει ὁκαλός αὐ-τός ἀγώνας νά εἶναι διαρκής, γιατί ἡδιακοπή του ἐξαιτίας τῆς ἀδρανείας, τῆς ραθυμίας ἤτῆς χα-λα-ρότητος, πού γιά διάφορους λό-γους μπορεῖνά δείξουμε, μᾶς γυ-ρίζει πίσω καί μᾶς κάνει νά χά-νου-με αὐτά πού μέ κόπο καί προ-σπάθεια κερδίσαμε. Τό ἴδιο τονίζει ὁἀπόστολος Παῦλος καί στή δεύ-τε-ρη ἐπιστολή πρός τόν μαθη-τή του Τιμόθεο λέγοντας καί πάλι: «δίω-κε δέ

δικαιοσύνην, πίστιν, ἀγά-πην, εἰρήνην», καί προσθέτο-ντας «δοῦλον δέ κυρίου οὐδεῖμάχεσθαι ἀλλά ἤπιον εἶναι πρός πάντας, διδακτικόν, ἀνεξίκακον». Κάνε, τοῦλέγει αὐτό τόν ἀγώνα, καί ἔχε ὑπόψη σου ὅτι αὐτός πού εἶναι δοῦλος τοῦΘεοῦδέν μπορεῖνά συγκρούεται καί νά ἀντιπαρα-τί-θεται μέ τούς ἄλλους ἀνθρώ-πους, ἀλλά πρέπει νά συμπεριφέ-ρεται πρός ὅλους μέ πραότητα, μέ ἐπιείκεια καί νά ξέρει νά συγχωρεῖχωρίς νά διατηρεῖμέσα του κακία.

Βοήθεια σέ αὐτόν τόν ἀγώνα ἀποτελεῖἡδιαρκής ἀνάμνηση τῆς διδασκαλίας τοῦΧριστοῦκαί ἡμε-λέτη τῆς Ἁγίας Γραφῆς. Ὁἀπό-στο-λος Παῦλος προτρέπει τόν Τι-μό-θεο νά παραμένει σταθερός καί ἀκλόνητος σέ ὅσα διδάχθηκε ἀπό τόν ἴδιο. «Μένε», τοῦλέει, «ἐν οἷς ἔμαθες καί ἐπιστώθης, εἰδώς ... ὅτι ἀπό βρέφους τά ἱερά γράμματα οἶδας». Καί συνεχίζει λέγοντας ὅτι «πᾶσα γραφή θεόπνευστος καί ὠφέ-λιμος», καί αὐτή θά πρέπει νά εἶναι τό ἀνάγνωσμά του καί τό ἀνάγνωσμα κάθε πιστοῦ, γιατί ἡμελέτη τοῦλόγου τοῦΘεοῦφω-τίζει καί τόν νοῦκαί τή ψυχή τοῦἀνθρώπου καί τόν καθοδηγεῖστόν δρόμο τῆς εὐσεβείας καί τῆς ἀρε-τῆς, καί συγχρόνως τόν ἀπομα-κρύ-νει ἀπό ἀναγνώσματα τά ὁ-ποῖα διασποῦν τόν νοῦτου, τόν ἀπομακρύνουν ἀπό τόν Θεό καί τήν ἐπιθυμία τῆς δια-κο-νίας του ἤἀκόμη καί μολύ-νουν τόν νοῦκαί τήν ψυχή του. Γι᾽αὐτό καί ὁἀπό-στολος Παῦλος συστήνει στόν Τι-μό-θεο «ἕως ἔρχο-μαι πρόσεχε τῇἀναγνώσει».

Ἠπροτροπή αὐτή ἰσχύει στήν ἐποχή μας ὄχι μόνο γιά τήν προ-σο-χή πού πρέπει νά ἔχουμε στά βιβλία καί στά ἔντυπα πού ἐπιλέ-γουμε νά διαβάσουμε, ἀλλά καί σέ ὅλα ὅσα βλέπουμε καί διαβάζουμε στάἠλε-κτρονικά μέσα, στό διαδί-κτυο, στά μέσα κοινωνικῆς δικτυ-ώ-σεως, στό facebook, στό insta-gram καί σέ ὅλα τά ἄλλα μέσα, γιατί ὅλα αὐτά εἰσ-χω-ροῦν στήν ψυ-χή μας καί στή σκέ-ψη μας καί ἐπιδροῦν σέ αὐτή καί τήν ἀπορ-ρο-φοῦν. Κάποιες φορές μάλιστα μπο-ρεῖκαί νά τήν μολύνουν καί νά γίνονται ἐμπόδιο τόσο στήν πνευματική μας ζωή ὅσο καί στή διακονία μας.

Καί θά κλείσω μέ μία τελευταία προτροπή τοῦἀποστόλου Παύλου: «Ταῦτα μελέτα, ἐν τούτοις ἴσθι, ἵνα σου ἡπροκοπή φανερά ᾖ».

Αὐτά πού σοῦεἶπα, λέγει στόν ἀπόστολο Τιμόθεο, νά τά ἔχεις πά-ντοτε κατά νοῦκαί νά ἐμβαθύνεις σέ αὐτά. Μήν τά ἀκοῦς μόνο τώρα πού διαβάζεις τήν ἐπιστολή μου, ἀλλά εἶναι ἀνάγκη νά ἐπανέρχε-σαι σέ αὐτά καί νά ἔχεις διαρκῶς στόν νοῦσου τίς προτροπές μου καί τίς συστάσεις μου γιά νά σέ στη-ρίζουν στή ζωή σου, ὥστε νά μήν παρεκκλίνεις καί ξεφύγεις ἀπό τόν δρόμο τῆς διακονίας τοῦΘεοῦἀλλά καί προκειμένου ἡπνευ-μα-τι-κή σου πρόοδος νά εἶναι ἐμφανής.

Αὐτό εἶναι τό ζητούμενο καί γιά μᾶς, καί γιά σᾶς. Εἶναι ἡπνευμα-τι-κή πρόοδος τοῦκαθενός μας. Αὐ-τός εἶναι ὁσκοπός τῆς ζωῆς μας καί αὐτή πρέπει νά εἶναι ἡμόνιμη καί σταθερή ἐπιδίωξή μας. Καί ἡδιακονία σας στόν ναό, εἴτε στό ἱερό

Βῆμα εἴτε στό ἱερό ἀναλόγιο, σέ αὐτό πρέπει νά ἀποβλέπει. Πρέ-πει νά σᾶς βοηθᾶγιά νά προοδεύ-ετε πνευματικά.

Καί τότε ἡπνευματική σας πρόο-δος θά κάνει τή διακονία σας πιό εὐάρεστη στόν Θεό, πιό ἀνεπί-λη-πτη καί πιό ὠφέλιμη καί στούς ἀν-θρώπους γύρω σας. Γιατί διαφο-ρε-τικά, ἐάν δένὑπάρχει πνευμα-τική πρόοδος, τότε καί ἡδιακονία δέν εἶχε οὔτε νόημα, οὔτε σημα-σία, οὔτε ὠφέλεια.

Εὔχομαι, λοιπόν, πατρικά καί μέ πολλή ἀγάπη οἱπροτροπές αὐτές τοῦἀποστόλου Παύλου νά ἀποτε-λέ-σουν ὁδηγό τῆς πορείας σας καί τῆς διακονίας σας στή νέα χρονιά, ὥστε νά προοδεύετε καί στίς σπου-δές σας καί στή ζωή καί νά χαρο-ποιεῖτε μέ τή διακονία σας καί μέ τήν ἀναστροφήὅλους ἐμᾶς, τούς ἱερεῖς πού διακονεῖτε, τούς πνευ-μα-τικούς σας καί τόν ἐπίσκοπό σας, πού σᾶς παρακολουθοῦμε μέ πολλή στοργή καί ἀγάπη καί προ-σευχόμεθα γιά σᾶς, ἀλλά καί τούς οἰκείους σας, καί νά γίνεσθε πρό-τυπο καί ὑπόδειγμα καί γιά τούς συνομιλήκους σας.